

DÉLVIDÉKI DEPRESSZIÓ

S Z Ű T S Z O L T Á N

*– pénz helyett
motivumok lapultak
ebekként zsebemben –*

kutyák ugatása
a szántóföldeken,
a boszorkány fogaiként
álló deszkakerítések közül
pálinkásüveg a költő előtt
pálinka költőben

ritka kimozdulás
a falvakból az
ismeretlen városokba

a nemzeti hovatartozás
és szűziesség elvesztése

kopott asztalok
műanyag székek
betört üvegek és
ablakokat védő
rozsdás rácsok
idegenül szemlélik
a bentről kiszűrődő
magyar népzeneét,
és dohányfüstöt

felszínes kapcsolatok,
„mert kevés az idő”
és „jó humor”
játzás helyett megjátzás
évszázados fáradtság
és távolságokkal
benőtt utak

*– motívumok sorba állítása
már ellenséges tevékenységként
fogható fel,
s elfelejtettünk már a
sorok között olvasni –*

tankok hosszú sora
indult meg a fővárosból
a szívünk felé
*(ha az mindenkinél
ott lehetne nem tudnák
feltérképezni életünk
de önmagunkban is
megtalálnának)*
és mi szegények azt
gondoljuk
a politikusok (és) kurvák
(járnak jól)

a becsapottak még
összekeverik
az aranykort a bro(n)zokkal

az üres nyomtató papír
és behívó fölött
összegyűrődik tekintetünk

arcomba robban a táj
a sok bújával
és „ha majd”-jával együtt

idegeimmel méregetem
messze-e a trianoni határ

s milyen esélye van
 egy határon túli magyarnak
 (*határon túli magyar* =
 1. itt szerb román ukrán
 szlovák horvát szlovén
 osztrák – otthon magyar
 2. ötödrendű állam-
 [álmatlan]polgár)
 vérszínű útlevéllel
 babonák pletykák
 szennylapok
 között pannon(gsm)jában
 a túlélésre
 nyelvünket magunk
 téptük ki
 s már alig fogom be
 a szám amikor
 a délvidéki magyar (*sajtó*)
 azt mondja írja novi sad

a rímek rémekként
 látogatnak meg
 s elhítenék velem
 hogy e szél(*ke*)verte pusztán
 a halottak boldogok pusztán
 s hogy ez patthelyzet
 1maga a halál mely
 reménytelen éjszakán
 rád talál

ezek után is egyedüli
 aki mindig megtalál
 az Isten

*Szabadka–Becskekerek–Budapest–Nézsza–Kecskemét,
 1995 augusztusától novemberéig*